

Рис. 1. Фінансові інструменти в розрізі сегментів ринку фінансових послуг

Отже, можна зробити висновок про важливість фінансових послуг для сучасної світової економіки, оскільки вони відіграють не менш важливу роль, ніж виробництво та посідають значне місце в економічній діяльності. Бурхливий розвиток ринку фінансових послуг зумовлений об'єктивними причинами і ще далеко не досяг свого максимуму. З появою новітніх технологій, з'явилися нові форми та види фінансових послуг, які потребують детального вивчення та класифікації. Оскільки, фінансові послуги глибоко проникли у глобальну економіку, події на фінансових ринках мають величезний вплив на реальну економіку в макроекономічному аспекті і на життєдіяльність кожного підприємства в мікроекономічному.

Список використаних джерел

1. 2014 Banking and Capital Markets Outlook Repositioning for growth: [Електронний ресурс] - режим доступу до сайту: <http://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Financial-Services/gx-fsi-us-CapitalMarketsGraphic-2013-11.pdf>

Світлана КЛЕВЕЦЬ
науковий керівник:
к.е.н., доц., Білецька І.М.
ІФННІМ ТНЕУ

ІНТЕГРАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ

Сучасна парадигма світогосподарського розвитку формується через системне дослідження явищ, процесів і проблем інтернаціоналізації з урахуванням їх багатопланової природи. Як масштабний, динамічний і певним чином структурований процес, інтернаціоналізація на мікрорівні виявляється в інтенсифікації залучення фірм до міжнародних операцій, а на макрорівні — у

розширенні та поглибленні світогосподарських зв'язків завдяки підвищенню міжнародної мобільності факторів і результатів виробництва.

Проблематиці регулювання МЕД в умовах глобального конкурентного розвитку відводилось провідне місце в дослідженнях багатьох вітчизняних і зарубіжних економістів, серед яких: як О.Амоша, І.Бураковський, А.Вебер, Р.Вернон, В.Гейць, Дж.Даннінг, Ю.Козак, А.Ругман, П.Хайне та ін. Проте, слід відзначити, що багато аспектів даної наукової проблеми залишаються недостатньо розкритими, що визначає актуальність подальших досліджень з даної проблематики. Сучасний стан світового економічного середовища характеризується інтеграцією економік країн, однією з напрямів якої є транснаціоналізація економічної діяльності країн, яка стала сьогодні не тільки ключовою тенденцією світогосподарського розвитку, але й рушійною силою глобалізації.

Вплив транснаціональних корпорацій на конкурентне середовище приймаючих країн є неоднозначним. З одного боку, залучення значних зовнішніх інвестиційних ресурсів, нових технологій і продуктів, інноваційного менеджменту спричиняє зростання внутрішньої та міжнародної конкурентоспроможності. З другого – масштабна діяльність ТНК, як правило порушує цінові та структурні пропорції на внутрішньому ринку, сприяє монополізації окремих його елементів, посилює зовнішні неекономічні впливи.

Можна виокремити декілька сценаріїв транснаціоналізації економічної діяльності, що впливають на розвиток конкуренції на ринку приймаючої країни: ТНК приймає рішення припинити експорт у країну, що приймає, а натомість купує в цій країні компанію-конкурента, що виробляє аналогічні товари; ТНК, що вже має один філіал у країні, що приймає, і контролює певний сегмент місцевого ринку, поглинає іншу місцеву компанію, що приведе до її провідної або монополістичної позиції на ринку; ТНК укладає угоду про ЗіП з місцевим ринковим лідером, з яким вона раніше конкурувала; ТНК купує місцеву фірму з наміром подавити її конкурентний потенціал, який заважає іншим філіалам транснаціональної корпорації посилювати їх позиції на ринку країни. Слід зазначити, що перші ТНК прийшли в Україну наприкінці 80-х років ХХ ст. У першу чергу вони зайняли ринки товарів повсякденного вжитку, продуктів харчування, бензину, тютюнових виробів, ринок реклами і телекомунікацій (вже згадувані McDonalds, Coca Cola, Procter&Camble, Nestle). Потім за корпораціями “глобального харчування і споживання” на український ринок прийшли потужні транснаціональні виробники високотехнологічної продукції – такі, як Siemens, Hewlett Packard, Intel та інші. І в першому, і в другому випадках українські компанії, що виступають підрозділами ТНК, займають значно міцніші позиції порівняно з національними компаніями, створеними за участю національного капіталу [1].

Присутні на ринку України іноземні корпорації, що вже здійснили інвестиції та співпрацюють з українськими бізнес-одинацями, можна умовно розділити на три групи.

Перша група – компанії, що виготовляють товари і надають послуги внутрішнього споживання. Це McDonalds, Philip Morris, Kraft, Nestle і

компанії-оператори на ринку зв'язку. Вони прийшли на український ринок з метою отримання прибутку. Друга група – це категорія компаній, що ставить за мету зайняти нішу на новому ринку, що може бути вигідним у перспективі. Яскравим представником цієї групи є американська компанія Cargill, яка інтенсивно розширює свою присутність на українському ринку. Третя група – компанії, що інвестують через добре знання їх керівниками специфіки українських ринків (російські ТНК та корпорації країн СНД). Такі компанії в основному мають російське походження, що пояснюється перш за все фактом існування «географічної дистанції».

Таким чином, сьогодні в Україні присутня велика кількість відомих іноземних ТНК, таких як Procter&Gamble, Sun Interbrew, Cargill, Danone, McDonald's, Nestle, Tetra Pak та інші. Водночас ряд компаній, таких, як Microsoft, Vodafone та інші, поки що не поспішають відкривати у нас виробництва, займаючись розподілом своєї продукції, виробленої за кордоном. Капітал західних ТНК в основному зосередився в харчовій, тютюновій промисловості, торгівлі, фінансах, енергетиці, тобто в галузях із швидкою оборотністю капіталу і забезпеченими ринками збуту.

Список використаних джерел:

1. The Integration Architect's guide for 2014: [Електронний ресурс] - режим доступу до сайту:
http://www.softwareag.com/blog/reality_check/index.php/authors-for-home/the-integration-architects-guide-for-2014/

Богдан БОРЕЦЬКИЙ,
науковий керівник:
к.е.н., доц. Фігурка М.В.
ІФННІМ ТНЕУ

УГОДА ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС ЯК ФАЗА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Загострення економічної та політичної нестабільності, високий рівень безробіття, знищення значної частки індустриально важливих об'єктів вітчизняної промисловості, знецінення національної валюти, нарощення розмірів зовнішньої заборгованості – це далеко не весь перелік проблем, з якими зіткнулася нині Україна, і які є підставами стверджувати про глибоку соціально-економічну кризу в країні та взагалі загрозу для подальшого її існування. Водночас, Україна володіє значним ресурсним, науковим та інтелектуальним потенціалом, використання якого може стати підґрунтям для переходу країни на лідерські позиції в рейтингу розвинутих країн світу за макроекономічними та соціальними показниками.

Важливим етапом для реалізації такої амбітної мети є вступ в ЄС і перехід до європейських цінностей побудови суспільства з високо розвинутою економікою. Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (далі